ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: U.A. BONAVENTURA. IOHANNES GERSON. NARCISSUS HERZ DE BERCHING. IOHANNES KECK. PS. BERNARDUS CLARAEVALLENSIS. HUGO DE SANCTO VICTORE. GALLUS DE AULA REGIA. THOMAS A KEMPIS. HENRICUS DE BITTERFELD. LUMEN ANIMAE. SERMONES

15. Jh. Seite 225r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37149
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

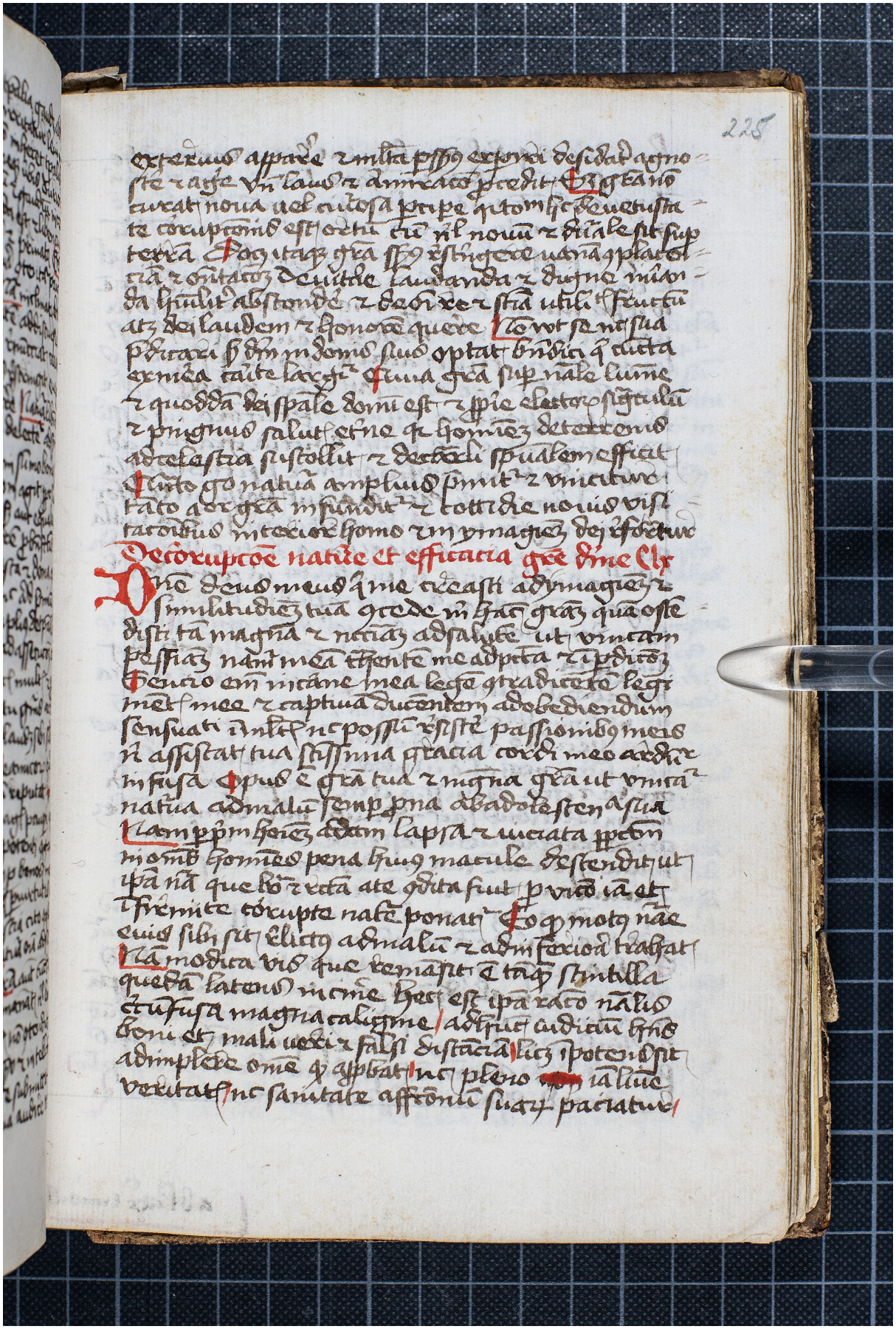

225

extremus apparet et multa possit exponi desiderat agno
scere et ante vnu laudet et dimittat predit. Et gratias
turcat nouia uel curiosa prope quomodo sic peuersita
et corruptionis est oculis tui nil nouum et diuale est sup
terra. Hoc igitur gratia spiritus estimare uana applaudere
et gratiam deuitare laudanda et dignae miran
da humilitas abstondere et deo reddere sua utilis et fructu
atque dei laudem et honorem quaerere. Et vt se ut sua
publicari si dum in domus suo optat vnicum quia
ceruica caute laqueis quia gratia sup naturale lumen
et quodda dei spiritale domi est et pie electorum sigillum
et pignus salutis etne qt homines de terrenis
adcelestia sustollit et deificali spiritalem efficit
Certo gr natura amplius spirit et vnicuique
tato aer gratia infundit et totidem nouus visi
tatorum interior homo cum vmagines dei efficitur
De corruptione natue et efficacia gratie dni Chr
Ore deus meus qui me creasti ad ymagine et
similitudine tua crede mihi hac gratia qua oste
disti tam magna et necessaria ad salutem ut vincam
pessima natura mea efficente me adpeta et iudicio
Certo enim nisi ante mea lege gratia certe legi
mentis mee et captiua ducentem ad obediendum
sensuati intellectu non possit esse passionibus meis
nil assistat tua sublimia gratia cordi meo accedere
infusa oportuit et gratia tua et magna gratia ut vnicuique
natura admalum semper prima abadolescentia sua
Iam primum homines adam lapsa et uiciata peccati
omnis homines pena huius maculae descendit ut
ipsa nata que bona et recta ante edita sint primo ita et
infirmitate corrupte nate ponatur. Et quamoto nate
cuius sibi sit elicitq admalum et admisceo trahat
Ita modica vis que remansit et tacq scintilla
quedam latens in mente hec est ipsa ratio naturalis
et fusa magna caligine adipsum iudicium huius
boni et mali veri et falsi distinctam licet impotens sit
adimplere omne q appetat nec plenio ita lume
veritatis nec sanitate affectionis suaq pacientur